

ИНТЕРЕСНО НАЧАЛО

Има нещо по-особено в атмосферата на тазгодишните Мартенски музикални дни. Навярно посвещението — 35-годишнината от социалистическата революция в България, и преобладаващите български пиеси подклаждаха амбициите на нашите и чуждестранните състави... Общото впечатление от първата фестивална седмица е повече от радостно: пълни и препълнени зали, висококачествени концерти и отлична защита на българските автори.

Критичното чувство на русенската публика (възпитавано в деветнадесет поредни фестивала) и тоя път отмерваше точно достойнството на всяко изпълнение. И не бива да я „виним“, че така бурно отдаде предпочитанията си на Московския камерен оркестър пред всички останали състави. След всеки „бис“ в тия две незабравими вечери вместо да утихва, залата се възпламеняваше отново... Такова професионално съвършенство и такива стилови превъплъщения бихме отнесли към „звездните мигове“ на всички досегашни фестивали. Една широка панорама от авторски стилове ни представиха съветските гости под непосредственото и вещо ръководство на нар. артист Игор Безродни. Големият цигулар и диригент се представи преди всичко като изключителен и разностранен музикант, в пълен синхрон със своите колеги. Точно думата „колегиалност“ приляга най-много на тоя състав, чийто диригент е „еднотелен“ от оркестъра“. Чухме две образцово поднесени програми, в които 28-а симфония от Хайдн, Камерна симфония оп. 110 и Девета прелюда от Шостакович, Бранденбургски концерт № 3 и Сюита № 2 (солист А. Ратцбаум — флейга) от Бах, Дивертименто № 7 от Моцарт си съперничиха по индивидуалност на интерпретацията. Но най-същественото в стила на Московския камерен оркестър е съвременното му отношение към автори от всички стилове и епохи. Великолепно, с дълбок драматургичен прочит прозвучаха и двете български творби Концерт за струнен квартет и струнен оркестър от М. Големинов и Симфония № 4 от Л. Пипков.

Впрочем и другият чуждестранен оркестър, на остравската филхармония „Яначек“, показва афинитет към българската симфонична музика. Сполучливите изпълнения на Симфония № 3 от Цв. Цветанов и Симфония-концертанте за виолончело и оркестър от Л. Пипков (с отлични прояви на солиста Венцислав Николов) бяха на равнището на останалите пиеси в програмите. А сред тях бихме отделили Картини из една изложба на Мусоргски (диригент Р. Халишка) и Дворжак — Симфония № 8 (диригент Йозеф Даниел). Що се отнася до качествата на чехословашкия оркестър, те го нареждат между най-добрите състави, гостували на мартенските фестивали.

Първият концерт с чисто българска програма (такъв е регламентът за всички наши оркестри) бе и премиерният, предоставен по традиция на домакините. Кангата Девети септември от Ф. Кутев (с участието на БХК, дир. нар. артист Г. Робев) показа, че не е загубила свежестта на революционния си патос, а Концертът за пиано и оркестър от Л. Николов атестира високия професионализъм на своя автор. Но най-голям успех пожънаха русенските филхармонии и диригентът Алипи Найденов с Концерт за оркестър от Кр. Кюркчийски. Навлезли в изключително народностен дух на творбата и домогнаха се до ярката и експресивност, изпълнителите „взривиха“ залата и спечелиха пълното ѝ признание. Успешно премина и второто участие на Русенската филхармония с диригент Румен Байраков. Откроени бяха три различни авторски стила: „Двубой“ на Ив. Маринов (солист Ив. Велчев). Концерт за цигулка и оркестър № 2 от П. Христовков (солист авторът) и кантата „Антонивановци“ от Д. Петков (с участието на смесения пловдивски хор „Ангел Букурещлиев“, дир. Кр. Четинян).

Между интересните прояви през първата седмица следва да отбележим въодушевеното представяне на Русенския младежки симфоничен оркестър (дир. Ст. Вачев), стилния и съвременно решен спектакъл на балета „Нестинарка“ от М. Големинов в Русенската опера (хореограф П. Луканов, дир. К. Големинов), концерта на млади изпълнители от средните музикални училища в страната (за първи път във фестивалната програма). Традиционният песенно-поетичен концерт заслужава специално отбелязване заради участието на поета Любомир Левчев (стиховете му направиха силно впечатление), одухотворените изпълнения на засл. артист П. Герджиков и З. Гаджев на песни от П. Владигеров, Л. Пипков и С. Пирсчков и забележителното представяне на Софийския дамски камерен хор с дир. нар. артист Васил Арнаудов.

В двете последни вечери от седмицата букурещката филхармония „Джордже Енеску“ привлече интереса на публиката. И, основателно, защото високата класа на румънските гости и на диригента засл. артист Мирча Кристеску бяха аргументирани с две добре почувствувани български пиеси — „Ритмични движения“ от Г. Костов и Концертна фантазия за виолончело и оркестър от П. Владигеров (солист русенската виолончелистка Богдана Пенева). Оркестърът защити художествения си авторитет с още две крупни симфонични творби: Енеску — Симфония № 1, и Берлиоз — Фантастична симфония.

БОРИС НИКОЛОВ